

Boštjan Deberšek, praktično usposabljanje, Wildlife Trust, Združeno kraljestvo (september – december 2011)

Moja mednarodna izkušnja je bila divja. Z besedo divja mislim na bivanje v neokrnjeni naravi, v divjini rezervata na Škotskem. Rezervat upravlja organizacija Wildlife Trust. Velik je 98 hektarjev, večina od tega je jezero, Loch of the Lowes.

Jezero Loch of the Lowes

Takoj, ko sem se nastanil v rezervatu, sem želel iti okrog jezera. A ni šlo. To jezero ni namenjeno turizmu, rekreaciji, ribolovu in podobnim stvarem, na katere pomislite ob besedi jezero.

Ne, to jezero je namenjeno živalim, ki živijo ob njem ali v njem. Okoli jezera ni nobenih potk, prav tako ga ne moremo pošteno občudovati, saj je zakrito z gostim rastjem okrog in okrog. Po njem se lahko razgledamo samo iz dveh opazovalnic, ki sta zgrajeni tako, da nas živali ne vidijo in jih tako ne motimo.

Opazovalnica

To je ena taksna opazovalnica. Notri so teleskopi za opazovanje ptic, ki so zelo uporabni. Brez njih bi bile ptice le premikajoče pisane pike na vodni gladini.

Glavna atrakcija tega jezera in razlog, da ima celo dve opazovalnici, pa je ta ptiček.

Ribji orel

To je ribji orel (Pandion Haliaeetus). Lahko so upravičeno ponosni na tega orla, saj tam gnezdi vsako leto. Lahko bi si izbral tudi Slovenijo, ampak jo le preleti pri svoji vsakoletni selitvi v Afriko in nazaj. Verjetno pri nas ni ustreznega jezera za njegove visoke standarde. Hrani se samo z ribami.

V bližini jezera je tudi majhna hiška, ki so jo zgradili za bivanje prostovoljcev, ki pomagajo pri raznih opravilih v rezervatu.

Boštjanova hiška

Ta koča mi je res všeč. Zgrajena je iz lesa, ki ni obdelan in tudi drugi materiali, ki so jih uporabili, so naravni. Sobe so majhne, oprema skromna, ampak, če človek ni preveč razvajen, bo znal ceniti mir, svež zrak in neokrnjeno naravo v okolici. Vesel sem, da je bila za en mesec moj dom.

Prišel sem kot prostovoljec, ki pomaga pri vseh opravilih v tem in bližnjih rezervatih. Želel sem, da bi čimbolje spoznal njihovo upravljanje rezervatov in v Slovenijo prinesel kakšno dobro prakso. Delo traja od devetih do petih, kar je njihov običajen delovnik in mi je všeč, saj mi ni treba nastavljanje verižnih

alarmov za bujenje in se umivati z mrzlo vodo, da bi se zbudil. Celo ostane nekaj časa za jutranji sprehod in dolg, razkošen zajtrk.

Na začetku službe sem pomagal pri odpiranju centra za obiskovalce, ki je delno trgovina, delno opazovalnica ptičev, delno pa informacijski center, kjer lahko obiskovalci izvejo vse o aktivnostih za zaščito divjih živali na tem jezeru in na Škotskem nasploh.

Center za obiskovalce rezervata

Za vstop v ta center je treba plačati vstopnino, a to ljudi ne odvrne od obiska, saj vedo, da je ta denar namenjen za financiranje številnih kampanj za zaščito divjih živali. Ko je bil center pripravljen za obiske, sem pomagal pri štetju ptic iz ene od opazovalnic. To je bil moj najljubši del službe, saj je zjutraj na gladini jezera precej živahno.

Opazovanje

Nato sem vzel orodje in se odpeljal v enega od rezervatov. Dela so raznovrstna, včasih smo odstranjevali invazivne rastlinske vrste, popisovali metulje, iskali sledove minkov v nastavljeni glini, barvali ograje in podobno. Ob petih je službe konec in, ker ostane le še nekaj ur dneva, sem jih poizkusil čimbolje

izkoristiti. Možnosti za to pa je res veliko, če si prvič v precej državi, precej drugačni od svoje in si bolj radovedne sorte.

Boštjan